

មន្តតាថាការពារខ្លួន

និងរបៀបរបៀបចម្លែងត្រូវ របៀបរណាប់ថ្វាយត្រូវ

ត្រូវរបៀបចម្លែងមិគុរ ម្ភ្ល ហិរិ លាជ ទឹកអប់ក្រអូប១ដប បាយសីបាក់ឆាម១គូរ ទៀនធំ ១គូរ សំពត់ស៥ហត្ថ ប្រាក់បុរាណ១រៀល (បើគ្មានប្រាក់បុរាណទេ ត្រូវដាក់ក្រដាសប្រាក់១០រៀល ថ្លៃ៤ សន្លឹក(៤០) ជំនួសក៏បាន និងផេះ១ត្រឡោក ។

តាថាសម្រាប់អញ្ជើញត្រូវ

ឧប្បៈ អញ្ជើញត្រូវ ព្រះរាហ៊ូអាគ្នេយ៍ ចាត់អារក្សធំទាំង១ម៉ឺនលោកធាតុមកជួយទល់ខ្លួន នៃពួក ពលអញ្ជូខ្ញុំ **ស្វាហៈ** (សូត្រ៣ចប់)

ចំណាំ តាថានេះអាចប្រើវិលាយសត្រូវ សូត្រ១២ចប់ គឺសរសេរឈ្មោះសត្រូវម្ល៉ឹងទៀនអុជ សូត្រឱ្យរលាយតាមទៀន នឹងបានសម្រេចដូចសេចក្តីប្រាថ្នាហោង ។

.....

កថាខណ្ឌទី១

អញ្ជើញទសបារមីព្រះពុទ្ធ

នមោតស្សៈ ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស (សូត្រ៣ចប់)

ពុទ្ធី អរតនំ ករោមិក (ទុតិយប្បិះ , តតិយម្បិះ)

ធម្មំ អរតនំ ករោមិក (ទុតិយប្បិះ , តតិយម្បិះ)

សង្ឃំ អរតនំ ករោមិក (ទុតិយប្បិះ , តតិយម្បិះ)

+ ឧកាស វិន្ទា មុនី ឥសី ភគវា សព្វំ អរតនំ វិន្ទាមិ ។ (ទុតិយប្បិះ , តតិយម្បិះ)

+ ឧកាស វិន្ទា មាតា បិតុ គុណំ ភគវា សព្វំ អរតនំ វិន្ទាមិ ។ (ទុតិយប្បិះ , តតិយម្បិះ)

+ ឧកាសៈ ឧកាសៈ សូមអារាជនា ព្រះទាំង៥ព្រះអង្គ ព្រះកកុសន្ទោ ព្រះកោនាកមនោ ព្រះកស្ស បោ ព្រះសក្យមុនីគោតម ព្រះសិអារ្យមេត្រី អារាជនា លេខយ័ន្តមន្តតាថា ទាំងប្រាំបីម៉ឺន បួនម៉ឺន ព្រះធម្ម កូន្ណមួយពាន់ម៉ឺន សូមអំណាចពេជៈ សូមឈ្នះចិត្តទ្រើបួស្សា អន្សតិរិយា កន្លងលែងទុក្ខភ័យ អាសន្តអន្តក្រ សូមសុខប្រសើរ ដំណើរដូចព្រះអង្គហោង ។ (សូត្រ៧ចប់)

កថាខណ្ឌទី២

គាថាសំរាប់ដាស់កន្សែងយ័ន្ត កថាយ័ន្ត អារវ័យ័ន្តតេជៈ

ឧម្មៈ ដាស់កឹង មហាដាស់កឹង ទើបត្រូវប្រើអញដាស់ទាំងរនាំង អាគមគាថា ដាស់ ទាំងកន្លែងលេខយ័ន្ត
មន្តគាថា ឧម្មៈ ដាស់មហាសារពើដាស់ ។ (សូត្រ៧ចប់)

មន្តគាថាដាស់កថា ឬ កន្សែងយ័ន្ត

នាគោ អគច្ឆេយ្យ អាគច្ឆាហិតិ បាលីអើយ វត្តញោ អាគច្ឆេយ្យ អាគច្ឆាហិ មាមិមមៈ ។
(សូត្រ៧ចប់)

.....

មន្តគាថាប្រសិទ្ធិអារវ័តេជៈ

ឯហិ គាថា ឯហិតាថំ ឯហិនាមំ ឯហិមមៈ ។ (សូត្រ៧ចប់) ព្រះគ្រូ ថាចំ ឈួក

.....

មន្តគាថានេះប្រើនៅពេលលើកអារវ័តេជៈពាក់

ឆ្អឹងអញអើយបិដូចដែក ស្បែកអញអើយ បិដូចមហាឥសីសុទ្ធ កាប់សាច់ក្រឡាច់ឆ្អឹង ប្រែប្រឹង រឹងសាច់
ឱម្មសិទ្ធិស្វាហៈ ។ (សូត្រ៣ចប់)

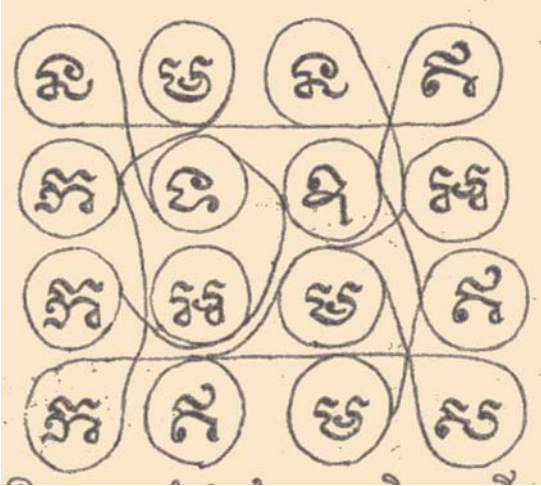
.....

គាថានេះប្រើនៅពេលលើកខ្សែកថាពាក់

ពុទ្ធុគង់ ធម្ម្ុគង់ សង្ឃ្ុគង់ (សូត្រ៣ចប់)

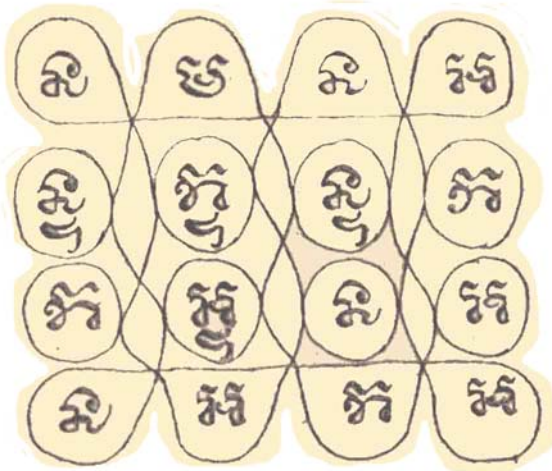
ចេញប្រតិបត្តិការនឹងបានឈ្នះទមិឡ្យប្រាកដណាស់ ។ ព្រះគ្រូ ថាចំ ឈួក

.....

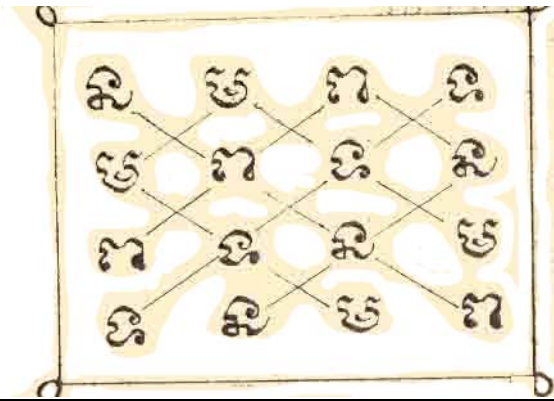
ឧប្បាស

យន្តនេះដាក់ជាប់ខ្លួន ទមិឡឃើញស្តុតរត់បាតអស់

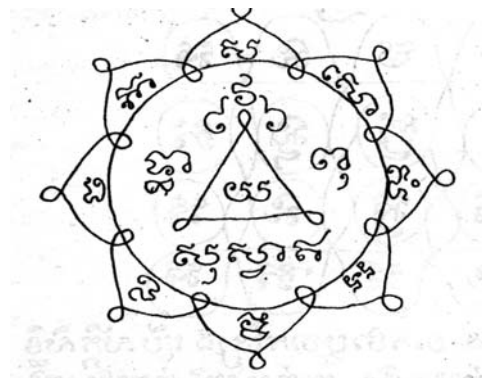
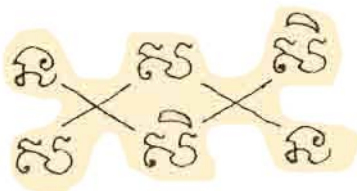

ឆ្នើ

យន្តនេះថា កថា រី ថា កន្សែង ប្រើសាកសិទ្ធិណាសហោង ។
 ពាក់ រី ក្រវាត់ចង្កេះត្រូវសូត្រដាស់គាថារំលឹកគុណ
 គ្រូជាមុនសិន

យន្តខ្មៅ១៦ថាដាក់ជាប្រាក់ស្ពាន់ រី ថាជាកន្សែងយន្តក៏បាន
 ពូកែសាកសិទ្ធិណាស ។ ក្មេងស្តង់ រី រវើរវាយយំយប់
 រំដាក់ជាប់កជាហោង ។

កថាខណ្ឌទី៣

គាថាដាស់អង្គប្រាណ កាប់មិនមុត បាញ់មិនត្រូវ គង់ឆ្អឹង គង់សាច់ បញ្ចៀសសារពើគ្រាប់គ្រប់ យ៉ាង :

មេទី១

ពុទ្ធំ ឧទ្ធំ អធា

ធម្មំ ឧទ្ធំ អធា

សង្សំ ឧទ្ធំ អធា

មេទី ២

សិលាផ្លែថ្នាំ សច្ចាបរមាណា បួនកោដ សោតតានំ សង្ខំបាំងបាត់ បាំងជិតទៅ សូមខ្ញុំរស់ នៅព្រះឥសី

ឱ្យពរទាំងទិសឧត្តរ ទាំង៨ហោងជុំ អស់ទាំងហានុមាន បាំងខ្លួនខ្ញុំបាន ឱមសិទ្ធិស្វាហៈ ។

(សូត្រ៧ចប់ និងប្រើ១០០គុណក៏បាន)

ចម្លងតាមក្បួន លោកវរសេនីយ៍ទោស នាង ឈុំ (ពោធិសាត់)

.....

នេះគាថាភាវនាជាប់នៅនឹងមាត់ ការពារគ្រាប់បែកកប់ ចម្រូង និង ការពួនស្នាក់ របស់ខ្មាំង

សម្មាសម្ពុទ្ធា អរហំ ។

បើមានសត្រូវ មានគ្រាប់បែកកប់ ឬចម្រូងនៅខាងមុខ ខ្លួនយើងនឹងញាប់ញ័រ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន

បើមានគ្រាប់ផ្ទុះនៅមុខយើងហើយ ត្រូវផ្លាស់តួភាវនា នមៈ សៈតៈ កាំភ្លើងខ្មាំងនឹងបាញ់មិនចេញ ផ្ទុះ

បែកកាណុង ។ (ចម្លងតាមក្បួន លោកវរសេនីយ៍ទោស នាង ឈុំ (ពោធិសាត់))

.....

កថាខណ្ឌទី៤

គាថាបំបាំងភ្នែកខ្មាំងសត្រូវមិនឱ្យមើលយើងឃើញ

ប៉ៃក្រាំក្រាំ រកណា កជាណំ (ភាវនាជាប់)

គាថានេះកាលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ភាវនា ផ្ទាល់ផ្ទាល់ ពួកនិគ្រន្តអន្សតិរិយមិនឱ្យមើលព្រះអង្គ ឃើញ ។

.....

កថាខណ្ឌទី៥

គាថានេះ កាលព្រះឥសីបញ្ចៀសព្រាហ្ម ធួ ស្នា និង ពួកពលមារ នៅក្នុងឥសិអបចនេ ឱ្យរន្ធត់ខ្ទប់
ខ្លាច ។ (ចម្លងតាមក្បួន លោកអនុសេនីយ៍ឯក នាង ម៉ែន (ពោធិសាត់))

.....

កថាខណ្ឌទី ៨

គាថានេះប្រើសំរាប់ពេលចេញដើរប្រតិបត្តិការត្រៀមចាំខ្មាំង ឬ ពេលប្រយុទ្ធ
សតិក ភន ភខ ឥអស គោស (ភាវនា)

គាថានេះកាលព្រះជនកសូត្រលើកម្នាំង បញ្ចៀសសត្រូវ ពួកពលមារ ធ្វើឱ្យព្រះអង្គឥតតក់ស្លុត អ្វីឡើយ
។ ត្រូវភាវនាគាថានេះឱ្យជាប់នឹងមាត់ ហើយត្រូវតាំងចិត្តអំណត់ខន្តិរលោកប្រពន្ធតេ កុំប្លន់
ទ្រព្យសម្បត្តិគេ កុំដេរប្រមាថម្តាយឪពុកគេជាដាច់ខាត ។

(ចម្លងតាមក្បួន) លោកអនុសេនីយ៍ទោ ប៊ុន លីគិរី ហៅ គាវ (កំពង់ស្ពឺ)

.....

កថាខណ្ឌទី ៩

គាថានេះត្រូវប្រើនៅពេលបោះជំរុំក្នុងព្រៃ ព័ទ្ធសីមាការពារសត្វសាហាវ ខ្មាំងសត្រូវគ្រប់យ៉ាង
មិនឱ្យចូលមកជិតបាន បិត បារមីតា អហំ តះភះ កះសះតះ ។

គាថានេះត្រូវសូត្រដោយអត់ដង្ហើមឱ្យបាន៧ចប់ ហើយយកដី៨ដុំ ចោលទៅគ្រប់ទិសទាំង៨ គ្រ
វែងថយក្រោយ បែរមុខមករកពួកពលយើង ចម្ងាយពីកន្លែងពួកពលយើងនៅ ៧០ ឬ ៨០ម៉ែត្រ ។
មុននឹងត្រូវវែងដី ១ដុំៗ ត្រូវសូត្រ ៧ចប់ អត់ដង្ហើម ។

(ចម្លងតាមក្បួន)

ព្រះគ្រូ ថាច់ ឈូក ហៅ ញឹម

ពេលកងពលយើងសំរាកក្នុងជំរុំ យប់ ឬ ថ្ងៃ ខ្មាំងផ្លោងគ្រាប់មកមិនត្រូវ ។ គប្បីសូត្រគាថាដូច
តទៅ : សិរស្នី មេពុទ្ធសេដ្ឋោ សារីបុត្តោ ច ទក្ខិណេ វាមបស្សេ មោគ្គលានោ បុរតោ បិដកតយំ
បច្ឆិមេ មម អានោ ចតុទិសា ខីណាសវា សមន្តា លោកបាលា ចត្តន្តព្រហ្មាច ទេវិតា ឯតេសំ អានុភារេន
ហន្តា តេសំ ឧបទ្ធវេ ។

ចម្លងតាមក្បួន ព្រះគ្រូ ច័ន្ទ សាលី វត្តបុទុមវតីរាជវិរាម

មន្តគាថាសូត្រសន្ធឹកខ្លាំង សត្រូវឱ្យបាក់ខួបខ្លាចចុះចាញ់

អចោ ព្យសី ករាវាតេ ហិរគ្យហ វិជា វិជា វរទដ្ឋ ភយេ ភ្យាសោ រក្ខមមា រជី ជិន ។
(សូត្រពាចបំ ឬ ៩ចប់ ពេលព្រឹក ឬ យើញខ្លាំង)

ចម្លងតាមក្បួន លោកគ្រូ ជិន នាក់ ព្រះអនុគណៈវត្តអង្គសុរភិ (កំពង់ត្រាច កំពត)

មន្តគាថាបំភ័ន្តស្មារតីសត្រូវឱ្យរាំងស្ងួត

ន បាំងយោ មោ បាំងយោ ធា អាំងឡាំង សត្តា ធនុំ អាកខ្សិតុំ ទត្វា វិស្សជ្ជេតំ នាទាសិ ។
(សូត្រពាចបំ ឬ ៧ចប់)

ចម្លងតាមក្បួន លោក កង សាធាន អ្នកតំណាងរាស្ត្រមណ្ឌលស្រែជា (កំពត)

មន្តគាថាដាច់ស្មារតីឱ្យក្លាហាន មុនពេលចូលប្រយុទ្ធ ឬ ធ្វើការផ្សេងៗ

ឧ ស ស្រ អ ស ស្រ ករិវិតោ ព្រហ្មសរោ ឧសិកៈ ។

(សូត្រពាចបំ ឬ ៧ចប់ យកបាតដៃអង្អែលដើមទ្រូង)

ចម្លងតាមក្បួន លោកអាចារ្យ ឈូក សំ (កំពត)

ក្បួនវេទមន្ត

សិល្ប៍គាថា ផ្លុំ ស្មោះ នូវជំងឺផ្សេងៗ

ក្បួននេះលោកគ្រូចាស់ៗបានប្រើពិសោធន៍យ៉ាងស័ក្តិសិទ្ធិជាច្រើនរយឆ្នាំកន្លងមកហើយ
ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ជាពិសេសលោកបានរក្សាទុកចែកយើងគ្រប់គ្នារៀនសូត្រតរៀងទៅ ។

មន្តគាថា ស្មោះ ស្លឹក ត្រេច ហើម

មេទី ១

ឱមៈ សិដឹងទៅកាប់ដំបូក លូកដីឥដ្ឋ យកមកបិទដំបៅពាលា ពីងដឹងពិណា ពីកូនស្តេចកូនទេពា
ពីតាមហាឥសិ ដាច់ស្បែកតស្បែក ដាច់សាច់តសាច់ ដាច់ឆ្អឹងតឆ្អឹង ដាច់សរសៃតសរសៃ ឱមសិទ្ធិស្វាហៈ
ត្រូវស្តាប់បង្គាប់អញ ជាគ្រូបាធិរាជ ។ (សូត្រពាចបំ ផ្លុំស្មោះម្តង)

មេទី ២

ឥតិបិសោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្ម សា
រវិសត្តា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។

ពុទ្ធកំចាតំ ធម្មកំចាតំ សង្ឃកំចាតំ

ពុទ្ធកំចាយ ធម្មកំចាយ សង្ឃកំចាយ

ពុទ្ធរលាយ ធម្មរលាយ សង្ឃរលាយ ឱមសិទ្ធិស្វាហៈ ។ (សូត្រពាចបំ ផ្លូវស្មោះម្តង)

មេទី ៣

ឥមា មហាសុបិន ព្រះសុធនហោរគម្ពីរ ឆ្លាំមមិព្រះអង្គចេញត្រាស ខែរះភ្លឺដូចមាស អស់ទាំង

រាស្ត្រខំធ្វើបុណ្យ អ្នកណាមិនជឿបញ្ជូនទៅមុន មៈ អៈ ឧៈ ។

អរហំយើងខ្ញុំ ឱនបង្គំព្រះនាំនឹក ឱ្យទាន់ព្រះធម្មិក ព្រះអង្គចេញរៀប ព្រះសាសនា ធម៌ទាំង៨ម៉ឺន

៤ពាន់ច្រើនណាស់ណា មានទុក្ខអង្គគថា ព្រះសម្មាព្រះម្ចាស់ថ្លៃ ព្រះអង្គអាសូរសត្វ ពិបាកកាត់ណាស់សព្វ
ថ្ងៃ ទ្រង់យាងចេញចាកលែ ខំប្រោសសត្វគ្រប់ៗគ្នា ។

(សូត្រពាចបំ ផ្លូវស្មោះស្នា ព្រួសទឹកផង (៣ព្រឹកជាងហោង))

ទ្រនីបត្រចេក១ស្និទ្ធ ប្រាក់៣០រៀល (លោកនាយ នាង សាន់ (កំពត))

តាថាស្មោះស្តង់ស័ក្តិសិទ្ធិ

ឧមៈ ស្តង់ទប់ ស្តង់ទល់ ស្តង់ហល់ ស្តង់ហើម ស្តង់ម្តាយដើម ស្តង់ស្នា ស្តង់ខ្លា ទើបត្រប្រើអញឱ្យ

ស្មោះពេលព្រឹក ត្រជាក់ដូចត្រឡាច ស្មោះពេលល្ងាចត្រជាក់ដូចរនោងសាញ ឱមសិទ្ធិស្វាហៈ ។

(សូត្រ៧ចបំ ផ្លូវម្តង)

មេទី២

នៈផាត់ មោះផាយ ពុះផាត់ឱ្យឆ្ងាយ ទ្វារិនាស្សន្តិ យៈអសេសតោ ។ (សូត្រ៧ចបំ ផ្លូវម្តង នឹងជា ហោង)

(ចម្លងតាមក្បួន លោកគ្រូ ជុំ សេង នៅក្រុងភ្នំពេញ)

តាថាស្មោះក្មេងភ្នាក់ភ័យ យំយប់

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្សៈ (៣ចបំ)

ឥតិបិសោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតាលោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសា

រវិសត្តា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។

ស្វាខាតោ ភគវតោ ធម្មោ ធម្មំ នមស្សាមិ សុបដិបន្តោភគវតោ សាវកសង្ឃោ សង្ឃំ នមស្សាមិ ។
នះ ផាត់ មោះ ផាយ ពុ ផាត់ឱ្យឆ្ងាយ ទ្វារ វិនាស្សន្តិ យះអសេសតោ ។

(សូត្រ៣ចប់ ប្រោះទឹក៣ព្រឹក ជាហោង)

(ចម្លងតាមក្បួន លោកគ្រូព្រះសព ឆិន មេគណវត្តកំពង់ធំ)

មន្តគាថាផ្ដាំស្មោះត្រីអណ្ដែងមុត និងសត្វអសិរពិសខាំ ទិច ឬប៉ះមុតហើមផ្សេងៗ

មេទី ១

ឱមៈ ពីងអើយពីងខ្លី ពិសពីង៨ ស្រកីពីង៩ ពីងនៅឡើបទ្រិប ពីងកប់ភក់ជ្រៅ ទើបគ្រូប្រើអញ ឱ្យស្មោះ
ពេលព្រឹកត្រជាក់ដូចត្រឡាច ស្មោះពេលល្ងាចត្រជាក់ដូចរនោងសាញ ឱមសិទ្ធិស្វាហៈ ។

(សូត្រ៧ចប់ ៣ព្រឹកជាហោង)

មេទី ២

ឱមៈ ពោះពីង ស្នែងពីងក្រទែក ភ្នែកទីងក្រឡង់ ពុកមាត់ទីងត្រង់ ទីងពងលើស្មៅ ឱមៈព្រះ
នេត្រអញអើយចាំងចែងស្វាហាយ ។ (សូត្រ៧ចប់ ៣ព្រឹកជាហោង) ចម្លងតាមក្បួន លោកតា ហ៊ុង

មេទី ៣

ទើបគ្រូប្រើអញឱ្យចិញ្ចឹម សត្វទន្លើប១ជំពុះដៃក ភ្នែកប្រាក់ ពាំពិសមេ(ឈ្មោះពស់វែក ឬមេរង)
ទៅដាក់កណ្តាលសមុទ្រលង្កាមហាត្រីវិស័យ ពាំពិសពីងទៅវិនាស្សន្តិ វិជ្ជតិ ។
ពិស បច្ចក្ខាមិ ធម្មំ សង្ឃំ បច្ចក្ខាមិ ។

ឧប្បៈទៅៗ ឮមាត់អញហៅ ខាវខៀកលើសារ សាពណិមើស ។

(សូត្រ៧ចប់ ហើយស្មោះជាហោង) ចម្លងតាមក្បួនលោកតា វត្តស្ទឹងមានជ័យ

.....

គាថានេះសំរាប់សូត្រចងមាត់សត្វសាហាវ និងសត្វអសិរពិសគ្រប់យ៉ាង

ត្រូវសូត្រអត់ដង្ហើម៧ចប់ ថា :

ធាតម ស្វាសុ យឧមថ មខភំកាំ

បើកន្លែងណាមានព្រៃស្នួសាន ឬព្រៃធំស្រោងស្រឹងគួរឱ្យភ័យខ្លាច មុនពេលចូលទៅ ត្រូវសូត្រ

គាថាខាងក្រោមនេះថា :

ម អ ករណី ជើងខ្ញុំឈ្មោះ (...) ជាន់ដីសិទ្ធិស្វាហាយ ។

ពេលកំពុងសូត្រ ត្រូវយកម្រាមជើងស្តាំចុះដីហើយ សឹមដើរទៅ ខ្លោច ព្រាយបិសាច មនុស្សម្នា កាចសាហាវ សឹងខ្លាចអំណាច ហើយតាមថែរក្សាយើងហោង ។

.....

មន្តតាថាស្ដោះ ផ្គុំពិសខ្មុរ កម ពងបែកទឹក ឬ បូសខ្មុរ

+ ឱមៈ ជលោ មហាជលំ ទឹកមាត់អញអើយ ទៅខាំមេក្រុបខ្មុរ

ចេកៈ ជសៈ ។ (សូត្រពាចបំ ផ្គុំម្តង)

+សព្វ ពុទ្ធា បឡាប្បត្តា បច្ចេកាណញ យន្តានំ អរហន្តាណញ ជតេជេន រខន្ធពុទ្ធា សព្វសោ ។

(សូត្រពាចបំ ស្រោចទឹកម្តង)

+មោយស អារក្ខខ្មុរ ព្រាយបវរ ជំទាវស្រីខ្មៅ អញស្រោចទឹកទៅ វិនាស្សន្តិ អសេសតោ ។

(សូត្រពាចបំ ផ្គុំបន្ថែមៗ ជាហោង)

បណ្តាំត្រ

មុននឹងប្រើតាថាស្ដោះ ផ្គុំនីមួយៗ ត្រូវដុតធូប៥សរសៃ រំលឹកគុណគ្រូជានិច្ច ត្រូវ មានម្ហូ ស្លា និងទឹក១ផ្តិលផង ។

.....

មន្តតាថាស្ដោះ កើតពពែភ្នែក

នបុណ្យកំផែងកែវ ព្រះថោថេលែវ ឥតិ បិសោ ភគវា សម្មាសតិ (ប្រើ១០០គុណ សូត្រ៧ចប់)

ឧទ្ធុ អន្លោ ទ្វោ ឧទ្ធុ អទ្ធុ ។

ប្រើ១០០គុណបានដូចក្តីប្រាថ្នា (សូត្រ៧ចប់ជាហោង)

ចំណាំ : ត្រូវយកអំបោះទៅចងម្រាមដៃ បើកើតភ្នែកឆ្វេង ចងម្រាមស្តាំ កើតភ្នែកស្តាំ ចងម្រាមឆ្វេង ជាប់រហូតដល់ពេលជា ។ (ចម្លងតាមក្បួនបូរាណ)

.....

តាថាស្មោះពិសរលាកភ្លើង ឬ ស្មោះផ្អែកឡឺទែន

ទោធនស សច្ច និម្មិតស្រះឯចុង យកធុ ថនិតជាទ្វេ សិទិល ដោយច្រះ ស័ព្វយក ធុរជាហៈ យក ទ្វេជាតៈ
យក តៈជាកៈ យក កជាលៈ យក យៈជាជៈ យក វៈជាពៈ យក បៈជាផៈ

(សូត្រ៧ចប់ ផ្អែម ៣ព្រឹក ជាហោង) លោកគ្រូ តែម វត្តទឹកល្អក់

ឱមៈ ពិសតូច ពិសធំ ទើបគ្រូប្រើអញ្ចបណ្តេញពិសចេញ

ឱមសារពើពិស គ្រូប្រើអញ្ចស្មោះពិស ជាគ្រូបាធិប្បាយ ហោង (សូត្រ៧ចប់) លោកគ្រូ ស្នង វង្ស

បណ្តាំត្រ

គូររូបខ្លា ឬ នាគ ត្រង់កន្លែងហើម ។

ព័ទ្ធបូសបណ្តើរកូន

នករំ មោករំ ពិសកំ បាបអហិមម (សូត្រនមោពាដង រួចសូត្រ៣ចប់)

ព័ទ្ធបូសធំ

បុព្វមធោ ធិតមសរ សរេន វិយោជយេ អហិមម ។ (សូត្រនមោពាដង រួចសូត្រ៣ចប់)

បណ្តាំត្រ

បើបូសទាំងពីរមុខនេះវាទើបតែផ្អើមកើត ត្រូវសូត្រយកក្រមួនបង្ក្រាបទៅវិញ ។ តែបើឡើងធំហើយ
គេត្រូវព័ទ្ធវាយោងមុខឡើង ឱ្យក្លាយបែកមុខតែម្តង ។

ចម្លងតាមក្បួន លោកតា យ៉ង់ អ៊ុន វត្តសំពោង

មន្តតាថាកំផែងកែវ៧ជាន់

ពុទ្ធុ សត្តរតន បាបារំ មេជីវិតំ យាវនិព្វានំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ធម្មំ សត្តរតន បាបារំ មេជីវិតំ យាវនិព្វានំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

សង្ឃំ សត្តរតន បាបារំ មេជីវិតំ យាវនិព្វានំ សរណំ គច្ឆាមិ ។ (សូត្រ៣ចប់ ឬ ៧ចប់)

របៀបប្រើពីរយ៉ាង គឺ

១-ការពារសត្វសាហាវ ខ្មោច ព្រាយ ។

២-ព័ទ្ធសីមាស្រីទើបឆ្លងទន្លេ ដែលបិសាចចេះតែមកបៀតបៀន បន្ទាចឱ្យភ័យ ឱ្យភ្ញាក់ ស្រែក រើរវាយ

។

ចម្លងតាមក្បួន លោកតា ឆៃ បូ វាលស្រីស្រណោះ

មន្តគាថាស្មោះសត្វគោចាប់ មានគោ ក្របី សេះ ជាដើម

ឧមសាទឹក សាភ្លើង សាចំប្រើង សាទប់ សាទល់ សាហល់ សាហើម សាផ្កាប់មុខ សា មហាស្រណុក
សាដាស់ភ្លើង សាឆ្អឹង ទើបអញដឹងកំណើតសាចាប់ដៃ ដេញដោយសរសៃ ហើមដោះប្រ
ឡោះដើមភ្លៅអញជះ បណ្តេញសាទៅកុំនៅណាសាណា ។ (សូត្រ៧ចប់ ស្មោះផ្លូវ ជាហោង)
ចម្លងតាមក្បួន លោកគ្រូ ពេជ ហៅ ដំបងពេជ (ព្រៃទប់-កំពត)

មន្តគាថាចងព្រាយ ខ្មោច អាប ធ្មប់

ដែលវាធ្វើឱ្យអ្នកជំងឺរវើរវាយ ឬ ស្រែកយំ

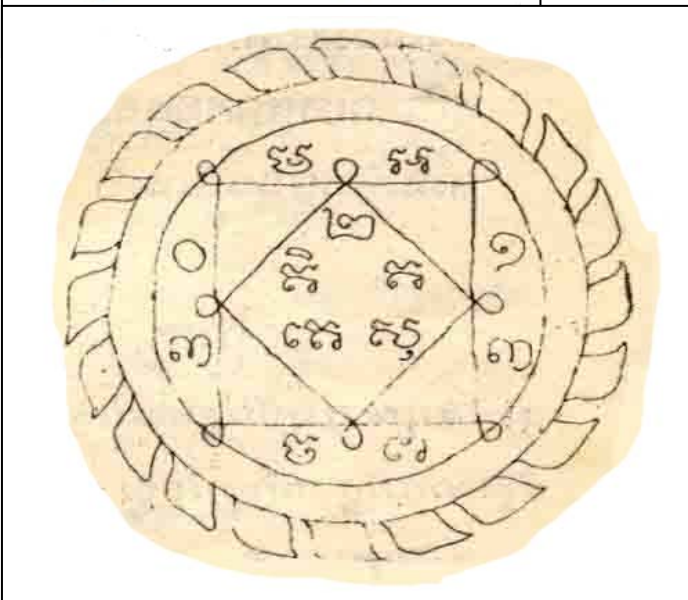
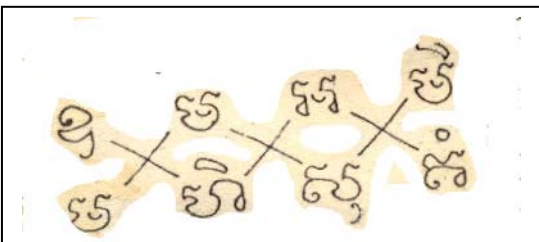
ឱមៈ សន្តា មហាសន្តា ទើបត្រូវប្រើមន្តចងដៃនេះបីដូចភ្លើងកាល

ឱមៈ ក្រឡេកនេះ នេះទាំងទឹក នេះទាំងដី នេះមេព្រាយ កំចាយទាំងក្បាលអាប គំរាមទាំងមេ

របស់ចុះក្នុង អង្គុតធ្មេញពេញអណ្តាត ស្រាតសំពត់រត់ចេញទៅ ។

(សូត្រ៧ចប់ ផ្លូវកាលឱ្យចេញតាមរន្ធលាមកជាហោង)

ចម្លងតាមក្បួនលោកគ្រូ ច័ន្ទ ដុំ ស្រុកទ្រាំង តាកែវ

យ័ន្តគាថានេះប្រើត្រូវក្លែងកើតស្តុន់
កើតកមរមាស់ ឬបូសខ្មុរ
និងរវើរវាយយប់មិនព្រមដេក
ម្នាក់ដាសយ័ន្តនេះចងក
ឬសរសេរនឹងម្នាក់យ័ន្ត ។
នឹកគុណគ្រូប្រសិទ្ធិគាថា ថា
ឧ ម អ មិ, ម ហិ សុ តំ (សូត្រ៧ចប់
និងជាដូចបំណង)